

Naplórészletek (I.)

[Látó, 2011. november]

2008. 12. 10.

Tudod kedves naplóm, teljesen el vagyok keseredve. Nap nap után megszakítás nélkül jönnek a levelek apámtól, hogy milyen jól érzi magát ott azon a kistanyán, amit az új családjával vett, s ahol még a fű is zöldőbb szerinte, mint itt nálunk. Anyám ki van borulva.

– Miért írogat apád? – kérdezgeti tőlem, mintha tudhatnám a választ. – Mit akar ezzel? Ki akar készíteni? Ha már itt hagyott minket, hagyjon békén is – mondogatja, de apám szakadatlanul ontja magából a leveleket már vagy három hónapja.

– Ne nekem tessék mondani, hanem írja meg neki – förmedek rá néha anyámra.

2009. 02. 17.

Ma anyám megelegelte a dolgot, és válaszolt apámnak. Azt írta neki, hogy hagyjon minket békén, és sem ő, sem én nem vagyok kíváncsi arra, hogy neki most éppen milyen élete van.

2009. 02. 26.

Apám mintha dupla erőre kapott volna anyám felháborodásától. Kettesével küldi naponta a leveleket, és már nem csak az ő boldogságáról ír, hanem az új felesége szépségét is hosszan ecseteli.

Anyám egész nap sír. Mit csináljak?

2009. 03. 10.

Írtam apámnak, hogy legyen szíves, és most már tényleg hagyjon minket békén, mert anyámat teljesen kikészíti. Bármennyire is fáj, megpróbálok örülni neki, hogy megtalálta a számításait, és boldog az új családjával, de a levelei anyámat már ágnak döntötték, és egyre rosszabb az állapota. Nagyon szépen megkértem, ne írjon többet.

2009. 03. 12.

Apám válaszolt a levelemre. Azt írtam, vissza akar jönni hozzánk. Eddig hazudott. Az új felesége teljesen kikészíti, kibíratatlan nőszemély, csak azért nem írta meg, mert attól félt, hogy beleolvas a leveleibe, és veszekedni fog vele miattuk. Azért hazudott ennyit, mert azt remélte egy idő után feltűnik nekünk, hogy ő, aki sohasem tudott örülni semminek, most hirtelen milyen boldog lett.

Segélykiáltásnak szánta minden mondatát. Azt kérdezi, szerintem anyám visszafogadná-e.

2009. 03. 13.

Azt válaszoltam neki, hogy anyámat nem akarom most felzaklatni ezzel a kérdéssel, mert félek, hogy még jobban megbetegedne tőle, és a nevében én nem szeretnék nyilatkozni.

2009. 06. 15.

Anyám ma meghalt. A gyenge szíve nem bírta tovább. Apámtól három hónapja nem kaptam egyetlen levelet sem.

Kategória: vers, próza

Denumire autor: Szabó Máté Mihály

Látó Szépirodalmi Folyóirat